

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา¹

บรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่อุบัติขึ้นในโลกรวมทั้งมนุษย์ต้องประสบภัยที่เกิดขึ้นจากสิ่งมีชีวิตด้วยกันเองและภัยธรรมชาติการประกันภัยจึงเป็นวิธีการที่สามารถนำมาแก้ไขความไม่แน่นอนของภัยที่อาจเกิดขึ้น โดยผู้ทำประกันภัยจะได้รับเงินชดใช้จำนวนหนึ่งเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนจากการเกิดภัยนั้น นอกจากนี้ การประกันภัยเป็นมาตรการสำคัญที่ใช้ป้องกันบรรเทาหรือผ่อนคลายการสูญเสียทางเศรษฐกิจอันสืบเนื่องมาจากการสูญเสียชีวิตของผู้เป็นกำลังสำคัญของครอบครัวหรือสูญเสียทรัพย์สินอันอาจเกิดขึ้นได้จากวินาศภัยหรือโจรกรรมด้วยการยอมจ่ายค่าป่วยการให้ทีละน้อยโดยค่าป่วยการนั้นเรียกว่า “เบี้ยประกันภัย” ให้แก่บริษัทประกันภัย² ทั้งนี้ ธุรกิจประกันภัย (Insurance Business) เป็นธุรกิจประเภทหนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่หลักคือการเป็นสถาบันรับเสี่ยงภัยที่สร้างหลักประกันความมั่นคงพื้นฐานให้แก่บุคคลครอบครัวและองค์กรธุรกิจ โดยที่ผู้รับประกันภัยทำสัญญายินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือชดใช้เงินจำนวนหนึ่งในกรณีที่เกิดความเสียหายที่เอาประกันภัยไว้และผู้เอาประกันภัยตกลงจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัย จะเห็นได้ว่าการประกันภัยเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้เอาประกันภัยว่าเมื่อทรัพย์สินที่นำมาทำประกันภัยไว้นั้นหากได้รับความเสียหายจากภัยที่เอาประกันก็จะได้รับการชดใช้ผู้คนที่ในสังคมจึงมีหลักประกันความมั่นใจว่าเมื่อเกิดความเสียหายขึ้นแล้วตนก็จะได้รับการชดใช้ซึ่งส่งผลให้อุตสาหกรรมมีความมั่นคงมากขึ้น รวมทั้งทำให้เศรษฐกิจของชาติเจริญซึ่งประเทศที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เช่น สหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น และเครือรัฐออสเตรเลีย การประกันภัยเป็นสิ่งสำคัญและขาดเสียมิได้ และกฎหมายที่กำกับดูแล ควบคุมการดำเนินกิจการประกันภัยของประเทศเหล่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

¹ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาเฉพาะกรณีปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัย ภายใต้พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ในหมวดที่ 2 การควบคุมบริษัท เท่านั้น

² Edward Hedges. (1963). *Insurance Encyclopedia Britannica*. Val 12. n.p.. p.455. อ้างถึงใน ไชยยศ เหมะรัชตะ. (2551). *คำอธิบายกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย* (พิมพ์ครั้งที่8). กรุงเทพฯ: นิติธรรม. หน้า 1.

การประกันวินาศภัย (Loss Insurance) เป็นธุรกิจประกันภัยประเภทหนึ่งซึ่งได้ก่อให้เกิดเสถียรภาพและคุณประโยชน์ในการประกอบธุรกิจการค้าการลงทุนและการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประชาชนเป็นอย่างมากซึ่งแตกต่างกับธุรกิจการค้าประเภทอื่น กล่าวคือ หากบริษัทผู้รับประกันวินาศภัยไม่มีความมั่นคงหรือดำเนินกิจการผิดพลาดแล้วประชาชนผู้เอาประกันที่มีเป็นจำนวนมากนั้นย่อมได้รับความเสียหายอันส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและระบบเศรษฐกิจของประเทศเนื่องจากธุรกิจประกันวินาศภัยมีลักษณะเป็นการระดมทุนจากประชาชนเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินธุรกิจเช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์สัญญาประกันภัยเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็จะทำให้เกิดสิทธิและหน้าที่ของบริษัทผู้รับประกันวินาศภัยและประชาชนผู้เอาประกันอันเป็นผลให้เกิดนิติสัมพันธ์ที่ต้องพึงปฏิบัติต่อกันระหว่างคู่สัญญาเพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ โดยมีบริษัทประกันวินาศภัยซึ่งเป็นผู้อยู่ในฐานะเหนือกว่าอาจดำเนินกิจการผิดพลาดทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายรัฐจึงต้องสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นมาควบคุมการดำเนินกิจการประกันวินาศภัยเพื่อปกป้องประชาชนผู้เอาประกันภัยโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยเป็นสำคัญ แต่อีกด้านหนึ่งก็ส่งเสริมให้กิจการของบริษัทมีความคล่องตัวและมีเสถียรภาพ โดยการใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมบริษัทประกันภัยให้ดำเนินกิจการอย่างถูกต้องรวมทั้ง คำนึงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญประการอีกประการหนึ่งของธุรกิจประกันวินาศภัยคือการสร้างความเชื่อมั่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนให้แก่ลูกค้าหรือผู้ถือกรรมธรรม์ประกันภัยซึ่งปัจจุบันมาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้เพื่อควบคุมดูแลการดำเนินกิจการของบริษัทประกันวินาศภัยนั้น ได้แก่ พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535³ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. กำกับดูแลให้การดำเนินกิจการประกันวินาศภัยให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทั้งนี้ พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ได้กำหนดมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย ออกเป็น 6 หมวด อาทิ เช่น หมวดที่ 1 หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งบริษัทและผู้ถือหุ้นหมวดที่ 2 หลักเกณฑ์การควบคุมบริษัท เป็นต้น

แม้ว่ารัฐจะมีมาตรการต่างๆ ในการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อป้องกันความเสียหายต่อเศรษฐกิจและประชาชนแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีบริษัทประกันวินาศภัยถูกเพิกถอนใบอนุญาต เกิดความเสียหายตามมา เช่น กรณีของบริษัทสัมพันธ์ประกันภัย จำกัด⁴ ซึ่งเป็นบริษัทประกันวินาศภัยซึ่งมีฐานะทางการเงินไม่มั่นคงมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินจำนวนเงิน 748.15 ล้านบาท มีค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายที่มาร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นจำนวน 16,585 รายเป็นเงิน 701.41 ล้านบาทและมีการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกัน

³ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2551 และ ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2558.

⁴ คำสั่งกระทรวงการคลังที่ 380/2552 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2552.

วินาศภัย พ.ศ. 2535 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ได้กำหนดเวลาให้บริษัทประกันวินาศภัยดำเนินการแก้ไขฐานะการเงินดังกล่าวเป็นระยะเวลา 1 ปี 8 เดือน แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้จึงถูกดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ในข้อหาดำเนินการในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อผู้เอาประกันวินาศภัยหรือประชาชนซึ่งก่อนหน้านั้นกระทรวงพาณิชย์ก็เคยมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทพาณิชย์การประกันภัย จำกัด ในเหตุผลลักษณะเดียวกันซึ่งผู้ถือกรรมธรรม์และเจ้าหน้าที่ต้องรอจัดสรรเงินคืนนาน 6-7 ปี

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาของธุรกิจประกันวินาศภัยได้เกิดขึ้นมาแล้วหลายครั้งและอาจจะเกิดขึ้นอีกในอนาคตด้วยสาเหตุที่คล้ายคลึงกัน อันเกิดจากการบริหารงานภายในที่ผิดพลาดจนเกิดปัญหาฐานะการเงินซึ่งสาเหตุของปัญหามักเกิดมาจากการทุจริตของผู้บริหารหรือการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อันมิใช่เป็นเรื่องความเสี่ยงจากการประกอบธุรกิจทั่วไป ดังเช่น กรณีบริษัทสัมพันธ์ประกันภัยซึ่งได้สร้างความเสียหายนับพันล้านบาท ส่งผลให้ต้องนำเงินกองทุนประกันวินาศภัยมาชดเชยเป็นจำนวนมากและจำนวนเงินที่นำมาชดเชยนี้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดในการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยตามวัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยแต่อย่างใด⁷

กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมบริษัทซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมภายในของการดำเนินกิจการของบริษัทประกันวินาศภัยการกำหนดคุณสมบัติของกรรมการบริษัท คุณสมบัติผู้ตรวจสอบบัญชี ข้อห้ามบริษัทประกันวินาศภัยปฏิบัติการตรวจสอบภายใน และการเข้าแทรกแซงในกรณีที่บริษัทมีฐานะทางการเงินที่ไม่ปกติ เป็นต้น เนื่องจากข้อกำหนดเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญหรือแนวทางปฏิบัติในการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัท (Corporate Governance: CG) รวมทั้ง การตรวจสอบและการควบคุมภายในของบริษัทประกันภัยอันเป็นปัจจัยพื้นฐานของการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของบริษัทที่มีต่อผู้ถือกรรมธรรม์ผู้ถือหุ้น เจ้าหน้าที่และหน่วยงานกำกับดูแล อันส่งผลให้บริษัทประกันภัยมีประสิทธิภาพ สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมูลค่าและความมั่นคงของกิจการในระยะยาวอย่างยั่งยืน

⁵ คำสั่งกระทรวงพาณิชย์ที่ 214/2548 ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2548.

⁶ หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2413 วันที่ 23 มีนาคม 2552.

⁷ กองทุนประกันวินาศภัยจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 มีฐานะเป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยในกรณีบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และเพื่อพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ.

อย่างไรก็ตาม อีกมุมมองหนึ่งจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงในภาคธุรกิจประกันวินาศภัย โดยรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงของเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อธุรกิจประกันภัย (Insurance Banana Skins)⁸ พบว่า ความเสี่ยงลำดับแรกๆ ของธุรกิจประกันวินาศภัยที่เป็นความเสี่ยงสูงสุดที่ธุรกิจประกันภัยทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ได้แก่ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่รัฐออกมาบังคับใช้นั้นมีจำนวนมากและในเวลาเดียวกันเกิดความไม่แน่นอนและมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นจากการวางแผนธุรกิจได้ส่งผลกระทบต่อเงินกองทุนที่ต้องมีมากขึ้นตามไปด้วยซึ่งสะท้อนออกมาในรูปแบบของต้นทุนและเนื่องจากจำนวนกฎหมายและความซับซ้อนนั้นมีผลกระทบต่อต้นทุนในการประกอบธุรกิจเป็นอย่างมากซึ่งหากกฎหมายเหล่านั้นออกมาในเวลาธุรกิจประกันวินาศภัยต้องเผชิญกับมหันตภัยธรรมชาติที่เพิ่มสูงขึ้นและสถานะเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจแล้วผู้บริหารของบริษัทต้องใช้เวลาในการบริหารความเสี่ยงด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ อาจสูญเสียเวลาและโอกาสในการทำธุรกิจเนื่องจากเวลาทรัพยากรและบุคลากรของบริษัทส่วนหนึ่งจะต้องถูกจัดสรรไปเพื่อการนี้อีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ยังมีการฉ้อฉลประกันวินาศภัยที่ทำให้ต้นทุนบริษัทประกันวินาศภัยมากขึ้นบริษัทจึงผลการกระจายนั้นให้แก่ผู้เอาประกันวินาศภัยทุกรายในรูปแบบของอัตราเบี้ยประกันวินาศภัย

วิทยานิพนธ์นี้ ผู้เขียนมุ่งศึกษามาตรการทางกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการดำเนินกิจการของบริษัทประกันวินาศภัยในหมวดที่ 2 ของพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 เรื่องการควบคุมบริษัท โดยพบว่า มีบทบัญญัติของกฎหมายที่มีปัญหาอยู่ในประเด็นดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 ขาดหลักเกณฑ์เพื่อป้องกันผู้บริหารทุจริตและขาดหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์สากลของการประกันภัย (Insurance Core Principles and Methodology: ICP)

ประการที่ 2 ขาดหลักเกณฑ์ที่กำหนดคุณสมบัติต่างๆ ของผู้ตรวจสอบบัญชีเพื่อความโปร่งใสและขาดหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์สากลของการประกันภัย (Insurance Core Principles and Methodology: ICP)

ประการที่ 3 ข้อห้ามบริษัทกระทำการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนลิตรอนการใช้สิทธิทางแพ่งของบริษัทประกันวินาศภัยในการต่อสู้คดีในกรณีที่มีประเด็นควรให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัย

⁸ “Banana Skins” แปลว่า “เปลือกกล้วย” ซึ่งหากเราเดินเหยียบบนเปลือกกล้วยอาจทำให้เราลื่นล้มได้ Banana Skins จึงเปรียบเสมือนสถานการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งทำให้เราอยู่ในภาวะที่เราลำบาก.

⁹ Price Water house Coopers and The Center for the Study of Financial Innovation (CSFI). (2011). *Insurance Banana Skins*. n.p.. อ้างถึงใน ปิยวดี โจวีทฤกิจ. (2554). “Insurance Banana Skins”. *วารสารประกันภัย*, ปีที่ 26 (ฉบับที่ 11), หน้า 11-14.

ประการที่ 4 ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับกิจการและฐานะการเงินของบริษัท ณ ที่ทำการธุรกิจ

จากปัญหาข้างต้น ผู้เขียนจึงได้ศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมดูแลบริษัทโดยการวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรการควบคุมสถาบันการเงินและตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากมีการประกอบธุรกิจในลักษณะระดมทุนจากประชาชนเช่นเดียวกับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและเปรียบเทียบกับแนวทางการควบคุมภายในของหลักเกณฑ์สากลของการประกันภัย (Insurance Core Principles and Methodology: ICP) รวมทั้งหลักเกณฑ์กฎหมายของบริษัทประกันวินาศภัยของต่างประเทศ เช่น มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศญี่ปุ่น และเครือรัฐออสเตรเลีย ว่ามีมาตรการอะไรในการกำกับดูแลและสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่โดยวิธีใดเพื่อนำแนวคิดและกฎหมายมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายวินาศภัยของประเทศไทยเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย อันเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีลักษณะและวิวัฒนาการที่เกี่ยวกับการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535
4. เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวจนแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัย

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลและควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยของประเทศไทยในปัจจุบัน มีปัญหาหลายประการ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของบริษัทขาดหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรฐานสากล (Insurance Core Principles and Methodology: ICP) ขาดประสิทธิภาพในการกำกับดูแลที่ดี อันเกิดจากปัญหาหรือข้อบกพร่องของบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบหลักเกณฑ์

และมาตรการของกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงในประเทศไทยและหลักเกณฑ์ของต่างประเทศ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 หมวดที่ 2 ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาเฉพาะกฎหมายในหมวดที่ 2 การควบคุมบริษัทประกันวินาศภัย (มาตรา 28-58) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 อันเกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมาย ในการกำกับดูแลและควบคุมการประกอบกิจการของบริษัทโดยเฉพาะ เช่น คุณสมบัติผู้บริหาร หลักเกณฑ์ที่บริษัทต้องกระทำการ ห้ามกระทำการ การตรวจสอบฐานะทางการเงินของและผลการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัย มาตรการแทรกแซงแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัย เป็นต้น โดยศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลและควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยของต่างประเทศ เช่น หลักเกณฑ์สากลของการประกันภัย (ICP) กฎหมายประกันวินาศภัยของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น และเครือรัฐออสเตรเลีย โดยในส่วนของประเทศไทยนั้นจะศึกษาหลักเกณฑ์การประกอบกิจการของสถาบันการเงินและตลาดหลักทรัพย์เนื่องจากมีลักษณะที่เป็นการระดมทุนจากประชาชนเช่นเดียวกับลักษณะการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเพื่อเปรียบเทียบ วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมนำมาใช้เป็นแนวทางแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัย

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

ในการดำเนินการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยทำการศึกษาจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ หนังสือ บทความ วารสาร เอกสารเผยแพร่ของทางราชการ เอกสารการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กฎหมายไทย และกฎหมายต่างประเทศ ตลอดจนข้อมูลออนไลน์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่นำมาศึกษาวิเคราะห์จนได้บทสรุปและข้อเสนอแนะของการศึกษาโดยใช้วิธีเขียนเชิงพรรณนา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1: ทำให้ทราบแนวความคิดทฤษฎีลักษณะและวิวัฒนาการที่เกี่ยวกับการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย
2. ทำให้ทราบมาตรการทางกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมกำกับบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมกำกับบริษัทประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535
4. สามารถเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ